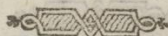

Tre og Tyvende Brev.

General Dorfan til Frøken Henriette S...

Min elskværdige Henriettes Hierte kan meget bedre forestille hende, end jeg formaaer at beskrive Fyrstiens meere end naadige Modtagelse; jeg veed intet andet at ligne den ved, end tvende Venners Sammenkomst, der efter en lang Traværelse og udslandne store Farligheder, ere saa lykkelige at see hinanden igjen. Jeg er fuldkommen overbevist om, min Dyrebare! at jeg ikke overtræder Erbedigheden imod min Landsherre ved at smiggre mig med, at han virkelig føler Venkskab for mig; thi at udelukke denne søde Drift af Regenteres Barm, er at betage dem Lindringen i alle menneskelige Besværligheder, som De saavel som den ringeste af Deres Undersaatter ere underkastede, og Lættelsen af deres store og svære Byrde. Endskönt mit Hierte i dette uskatteerlige Øyeblik sølede min ganske Lyksalighed, saa bestod min største Vellyst dog i den Tanke, at jeg skulde dele den med Dyden selv, naar jeg paa den kraftigste Maade kunde kalde et Gruentimmer mit, hvis Sindsspyperlige Gaver i tusende Grader overgaaer hendes personlige Deylighed i hvor stærkt den end drager Nyet til sig. Jeg udbad mig endnu samme Dag min Herres Tilladelse til en Foreening, der skal krone alle mine Ønsker, og han var meget villigere til at give mig den, end til at staae fra sit Forsæt, at dette for mig saa kiære Haand skulde knyttes i hans Nærværelse. Den fortræffige Grevinde Murray erkjendte sig

med saa megen Følelse om min dyrebare Henriette, og ønske, de med saa megen Varme at blive bearbet med hendes Venkskab, at jeg gav det ædle Par Part af den Lyksalighed jeg har Haab om i Besiddelsen af saa dyrebart et Klenodie, og de tage begge saa oprigtig en Deel i min Glæde, at De vil følges med mig, for at være Vidner til en Forening, hvori min høyeste Attraae skal være at forekomme alle min Henriettes Ønsker. I Morgen Aften haaber jeg mundtlig at forsikre hende, at jeg indtil mit sidste Øyeblik er

Min dyrebare Henriettes
oprigtig elskende og troe
Dorfan.

Fire og Tyvende og sidste Brev.

Dorfan til Formin.

Derfom du og alle dine befinder sig saavel som jeg ønske, saa er der intet lykkeligere Menneske paa Jorden, end din Ven Balsan. Jeg kan næsten sige, at jeg er drukken af Glæde; thi i Gaar havde jeg den store Fornøjelse med egen Haand at give Dorfan alle sine Dyders Løn i den elskværdige Frøken Henriette S. . . og det med den fulde og faste Overbeviisning, at Himlen havde dannet deres Hierte for hinanden, og til at befordre fælleds Lyksalighed. Vor Selskab var kun lidet; thi det bestod ikke af flere Personer end Brud og Brudgom, Baronessen, Greve Murray og Grevinden, Frøken Sophia L. . . og din Ven, men jeg tør byde Trods til den talrigeste